

Köpen 24 September 1829.

Min Gode Adolphi!

I dag är det femtton dagar sedan
jag efter det korta, men glada salsseende
skiftes ifrån Dig, rephigt långt har tiden
 varit öns det, regnandet så länge vi
af det uti fullkomlig saknad af några
underrättelser, såväl ifrån dig som
om det andra af mig vandra de per-
soner. Valdes han den lideness liden
skickligt vält honnet ditt brev var
för oss; Gode Adolphi, skrif ofta och
länga brev, dock är jag öfvertygad om
att det själv, åtminstone till en början
gör det ganska. Jag som själv varit ett
fält av ensamheten borta ifrån hem-
met, vet huru hårdt och lyckligt
det ständigt är de man får göra
har med de sina, får vandra sen
Tankar ifrån en stadt, litet till en annan
ringa. I sådant vi mycket hafva tänkt
på dig, som du är de ensamma,
sittet medan för Digborg; Och mitt
du förmå dig väl där och snart göra

lyggliga, tryggliga bekant ~~thager~~; med
Svenstkar blir man lätt bekant och jag
hoppas att snart skall finna mig en
enkligare Vänner ibland dem många unga
kardar jag förstatlur mig skall vara
vid Degerberg. Tus. är, hvilken tid när man
lämnar Garmat, som vi måste vara skif-
da, som det ligger jag afven i hoppet
om ett gladt återvända; hvar tvekar
när man sig i det omvärande om-
när sorgen, att kommit bli tiden
lång andra, ja, tron, och hoppet blif-
or af frimulen gifva som de dy-
kande vännar genom lifvet, de den
sednare tidens, som Gudnas hander ofta
atörslar, den alltid oförändrölig den för-
och höjer oss öfver allt, allt. Jag har
Godt Adolph; de många gånger erfaret
dessa och är en lycklig; makt alla
som lefver, afven detta samma dag.
Men, till saken; hvem vet, om vi ej när-
ta är han kommit till Sverige och se
saken, ja, ta är han just afven mycket
glad hundra; infirmitet som jag att
fara till Petrusborg för att se mig;
hvar framtidens Döljer vi i sorg som i glädje

uta i lika lilla. I Sverigän har
jag intet att berättas dig vidare än att
Hjerta hithittat i går afton och blir till
om Fredag, för öfrigt är den ena dagen.
Lik den andra, jag mäter på solij
Grandtautes porträtt, tårn och se om
dagarna för att på banta vis fördrifva
den. Efter att för mig varit ståt i början
af den 10 dagar, jag passerade under
bara omvärande dagar; men har jag
fullkomligen vänt mig igen vid detta
informiga lif. Riktigt skall det blifva
att jag vet huru den passerade tiden
seger emman afven i från Stockholm.
I intelloninger, är vi och tydligt ditt
quarta vid Monna Brudjagatens och
huru de gick upp och utifrån Skokals
Bach; Ach! huru annerlunda om vi
satt kvar i Sverig och i Sverig.
Månen har väl blifvit förändrad att
ja se dig, dömt att i Wilhelm var
humana. Var den redan ofta tillkom-
man med mina Sverig och skam-
nater, och när resten det var staden,
Rindsholms minst? att som rör den
intressen mig en öfverflödigt att

Ja, och du måtte vara snäll
och laska, att skriva om allt hvad
du vil och förhåll om denna jag
undrar hur det kom sig till att gifva
Jaggs honom att gå i varannam i Åbo,
var det Alexander som propagerade det.
Telle han mycket vid dig under gänstam.
Societ. Runt: sade han något att han
sakerade mig el. d.? Nu frågar
jag så mycket som kommer att
öragna om något ut innan jag får
det klart, men det blir ändå något.
Nu sige, kom hit ett paketet ifrån
Pancersfors, vi gissar är ifrån Mini
till dig såkert något arbete från henne,
ne, det hade kommit med Posten
till Åbo sen du var rut, nu kan
vi se för det öfver om gjord d. du
måkilt som Jiggs smalt kiltvantar
i dessa dagar, men är det så säkert.
Emellertid skall Therese skriva till
Mini härom. Nu farväl
Pustas Adolphi, intet nytt. Kan jag
berätta dig vidare och måtte den
från detta skrifsmått mer till
Therese sin tillgifva bryter
Walter och alla, hur hälsas. Malldida.